

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15874/2023
19.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., против тужених ЈКП „Пут“ Нови Сад, чији је пуномоћник Божидар Бороња, адвокат из ... и Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији туженог Града Новог Сада изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 569/23 од 02.03.2023. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог Града Новог Сада изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 569/23 од 02.03.2023. године. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 52990/2021 од 22.06.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен прецизирани примарни тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете по основу изгубљене зараде, за период од 01.07.2017. године закључно са 30.09.2020. године, солидарно исплате 268.273,85 динара, односно одређене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, у преосталом делу је одбијен прецизирани примарни тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно накнаде материјалну штету по основу изгубљене зараде, за период од 10.08.2012. године закључно са 31.12.2016. године, у месечним износима са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете по основу изгубљене зараде, за период од 10.08.2012. године 30.09.2020. године солидарно исплате 551.270,05 динара, односно одређене месечне износе, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног месечног износа до исплате, све ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом петим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно плаћају месечну ренту у износу од 8.695,13 динара, почев од пресуђења па убудуће,

док за то постоје законски услови, до 10. у месецу за текући месец, са законском затезном каматом у случају доцње, а доспеле рате одједном са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом шестим изреке тужилац је ослобођен плаћања судске таксе на тужбу и пресуду. Ставом седмим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде капитализиране ренте солидарно исплате 1.104.768,55 динара, са законском затезном каматом од дана вештачења до исплате. Ставом осмим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу, на име наканде трошкова парничног поступка, солидарно исплате 203.100,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Прсудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 569/23 од 02.03.2023. године, ставом првим изреке, жалбе тужених су делимично усвојене а делимично одбијене, па је првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезу су тужени да тужиоцу на име накнаде капитализиране ренте солидарно исплате 1.104.768,55 динара, са законском затезном каматом од дана вештачења до исплате, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно плаћају ренту у износу од 8.695,13 динара почев од пресуђења (22.06.2022. године) па убудуће, док за то постоје законски услови, до 10. у месецу за текући месец, са законском затезном каматом у случају доцње, а доспеле рате одједном са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, а обавеза тужених на накнаду трошкова парничног поступка снижена са износа од 203,100,00 динара на износ од 189.600,00 динара, док је у преосталом побиианом усвајајућем непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени Град Нови Сад је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побиеаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 03.02.2014. године. Вредност предмета спора је 983.790,00 динара.

Како вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена. Делимично преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер није

преиначена одлука о основаности захтева за исплату ренте, већ одлука о начину њене исплате.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**